

สมโภชพระนางมารีย์รับเข้าสู่สวรรค์

ความรุ่งโรจน์ของสาวรับใช้ของพระเจ้า

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: การไถ่กู้มนุษยชาติอย่างสมบูรณ์ในพระเยซูคริสตเจ้า

ท่าทีคริสตชน: การรับใช้ตามแบบอย่างของพระนางมารีย์ สาวรับใช้ของพระเจ้า

การดำเนินชีวิต : ขึ้นชมยินดีและเลียนแบบฉบับของพระแม่

บทนำ

ในบริบทของสามวันสมโภชของพระนางมารีย์ในปีพิธีกรรม (การปฏิสนธินิรมล การเป็นมารดาพระเจ้า และการได้รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์) การฉลองนี้เป็นการระลึกถึงความจริงสุดยอดในชีวิตของพระนาง ซึ่งเริ่มต้นด้วยการได้รับการไถ่เป็นบุคคลแรกจนพระนางบังเกิดมาโดยไม่มีบาป และในชีวิตของการไม่มีบาปนั้น พระนางได้มีบทบาทหน้าที่เป็น “มารดาพระเจ้า” โดยพระนางได้กระทำบทบาทนั้นด้วยท่าทีและการกระทำของ “สาวใช้” ของพระเจ้า การได้รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์เป็นจุดสุดยอดของการได้รับการไถ่ เพราะพระนางเป็นมนุษย์คนแรกที่ได้รับผลของการไถ่อย่างสมบูรณ์จากพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นทั้งพระคุณของพระเจ้าและเป็นการร่วมมืออย่างไม่มีเงื่อนไขในส่วนของพระนาง

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	วว 11:19ก; 12:1-6,10	หญิงผู้หนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า มีดาวสิบสองดวงประดับศีรษะเป็นมงกุฏ
เพลงสดุดี	สดด 45	ราชินีแห่งโอфирประทับเบื้องขวาของท่าน
บทอ่านที่ 2	1 คร 15:20-27	พระคริสตเจ้าทรงเป็นผลแรก ต่อไปคือผู้ที่ เป็นของพระคริสตเจ้า
พระวรสาร	ลก 1:39-56	พระผู้ทรงสรรพานุภาพ บันดาลให้เหตุการณ์ใหญ่ยิ่งบังเกิดแก่ข้าพเจ้า ทรงยกย่องคนใจสุภาพ

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นความสุขและเกียรติมงคลในชีวิตของพระแม่มาเรีย

การได้รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ของพระนางมาเรียเป็นการระลึกถึงความจริงของการที่พระนางได้กลับเป็น “เหมือนกับพระคริสตเจ้า ผู้กลับคืนชีพ” อย่างสมบูรณ์ นั่นคือความครบครันของการเป็นบุตรพระเจ้า ความสุขและเกียรติมงคลของวิญญานที่ปราศจากบาปและร่างกายที่เป็นพรหมจรรย์ของพระนาง เพราะพระเจ้าทรงโปรดให้ “พระชนนี พรหมจารีย์ ผู้นิรมล” เข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาน (บทภาวนาของประธาน)

พระนางมาเรีย “สาวรับใช้” ได้ดำเนินชีวิตเหมือนกับพระเยซู “คนใช้ของพระยาห์เวห์” เพราะตลอดชีวิตพระนางได้ยึด “พระประสงค์ของพระเจ้า” ไว้เหนือสิ่งอื่นใด แม้กระทั่งน้ำใจของตัวเอง

จุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ทั้งหมดคือการเลือกสรรของพระเจ้า เมื่อมีพระประสงค์จะเลือกพระนางเป็นมารดาของพระบุตรผู้จะบังเกิดมาเป็นมนุษย์ จึงทรงให้นางบังเกิดมาปราศจากบาปเพื่อให้เหมาะสมกับหน้าที่และภารกิจที่ได้รับ ในส่วนของพระนาง เมื่อพระเจ้าทรงเชิญชวนพระนางโดยทางทูตสวรรค์กาเบรียลว่า จะรับพระประสงค์ของพระเจ้าหรือไม่ พระนางได้ตอบรับด้วยท่าทีของ “คนใช้ของพระยาห์เวห์” ว่า “ข้าพเจ้าคือสาวใช้ของพระเจ้า จงเป็นไปแก่ข้าพเจ้าตามที่ท่านกล่าว”

นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ชีวิตของพระนางได้เข้าไปเกี่ยวพันกับชีวิตของพระบุตรในทุกเรื่อง นับตั้งแต่การบังเกิดมาของพระองค์ไปจนถึงการสิ้นพระชนม์ เป็นความเกี่ยวข้องของ “การให้ความร่วมมือ” ด้วยท่าทีและการกระทำของ “สาวรับใช้” ดังจะเห็นได้ในพระวร

สารทุกตอนที่มิกล่าวถึงพระนาง ตั้งแต่การบังเกิดของพระเยซู ไปจนถึงเหตุการณ์ที่พระวิหารเมื่อพระเยซูเจ้าหายไปและประทับอยู่ที่ท่ามกลางนักปราชญ์ หรือในงานเลี้ยงสมรสที่คานา หรือระหว่างการเทศนาสั่งสอนเมื่อพระเยซูเจ้าตรัสถึง “แม่ที่แท้จริงคือผู้ที่ตามพระประสงค์ของพระเจ้า” และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เชิงกางเขนของพระเยซูเมื่อพระนางได้ร่วมทุกข์กับพระบุตร และพระบุตรได้สถาปนาความสัมพันธ์ระหว่างพระนางกับพระศาสนจักรโดยมียอห์นเป็นตัวแทน กล่าวได้ว่า พระนางได้เข้าไปทำงานร่วมกับพระบุตรเพื่อความสำเร็จจริงของแผนการของความรอดอย่างแท้จริง

ด้วยพระคุณที่ได้รับและทำที่ที่เป็นคำตอบดังกล่าว พระนางจึงเป็น

- “เครื่องหมายยิ่งใหญ่ที่ปรากฏในท้องฟ้า” ผู้กำลังจะคลอดบุตร (*หีบพันธสัญญา เครื่องหมายของการประทับอยู่ของพระเจ้าท่ามกลางประชากรใหม่*) และบุตรนั้นจะทำให้ “ความรอด ฤทธิ์อำนาจและพระอาณาจักร (เป็น) ของพระเจ้า และอำนาจอาญาสิทธิ์ (เป็น) ของพระคริสต์มาถึง” (วิว 12:11)
- “ความสมบูรณ์ของการได้รับการไถ่” เมื่อพระเยซูเจ้าจะ “ทรงปราบศัตรูทั้งสิ้น และศัตรูสุดท้ายคือความตาย” (1 คร 15:27) โดยพระนางเป็นบุคคลแรกที่พระธรรมล้ำลึกปกปิดได้กลับเป็นจริงในพระนางในแบบที่พิเศษไม่มีใครเหมือน เพราะพระนางได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับพระธรรมล้ำลึกนั้นอย่างเป็นพิเศษ (การปฏิสนธินิรมล การเป็นมารดาพระเจ้า)

1.2 การได้รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ของพระนางกลับเป็นความหวังในพระคริสตเจ้าของมนุษย์ทุกคน

แต่การฉลองในวันนี้ยังเป็นการมองไปข้างหน้าสำหรับพระศาสนจักรและคริสตชนแต่ละคน เพราะในความจริงของการได้รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณของพระนาง พระศาสนจักรและสมาชิกแต่ละคนยังเห็น “การกลับเป็นจริงของความหวัง” ที่ว่า “มนุษย์ที่ตายเพราะอาดัม จะกลับมีชีวิตในพระคริสตเจ้าเมื่อพระองค์เสด็จมา (ในวาระสุดท้าย)” (1 คร 15:23) การได้รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์จึงหมายถึง “ความสำเร็จสมบูรณ์ของการได้รับการไถ่ในสมาชิกของพระศาสนจักร” (LG 68) ซึ่งในบทเริ่มขอบพระคุณพระศาสนจักรจะกล่าววาระถึงและสรรเสริญพระเจ้าเพราะ “(การได้รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ของพระนาง) เป็นการประเดิมชัยและแบบอย่างของการขึ้นสวรรค์ของพระศาสนจักรของพระองค์” (ตอนเริ่มของตัวบทใน *บทเริ่มขอบพระคุณ*)

ในพระนาง พระศาสนจักรและที่ชุมนุมพิธีกรรมจึงเป็น “รูปแบบ” ของวาระสุดท้ายของประวัติศาสตร์และยังได้เห็น “ความจริง” ดังกล่าวอีกด้วย พระนางมารีย์เป็น “พระศาสนจักรที่ได้รับการช่วยให้พ้นจากการเสื่อมสลาย” พระนางจึงเป็นภาพของสิ่งที่พระศาสนจักรจะเป็นในวาระสุดท้าย เหมือนกับ “สตรี” ในบทอ่านแรกผู้ต้องหลบหนีไปในถิ่น

ทูลกันดารเพื่อพำนักในสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ และจะสามารถหลีกเลี่ยงหนีพ้นจากการไล่ตามของศัตรู เหมือนกับพระศาสนจักรซึ่งขณะยังเดินทางอยู่ในโลกนี้ จะต้องหลีกเลี่ยงหนีจากศัตรูอยู่ตลอดเวลา และเมื่อได้เห็นว่ พระนางซึ่งเป็นสมาชิกคนหนึ่งของพระศาสนจักร สามารถเอาชนะศัตรูได้อาศัยการไถ่กู้ของพระคริสตเจ้าแล้ว พระศาสนจักรจึง “มีความหวัง” และในการฉลองในวันนี้ พระศาสนจักรจึงวิงวอนว่า “โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายฝึกฝนแต่เรื่องเมืองสวรรค์ จะได้มีส่วนในเกียรติรุ่งเรืองของพระนางด้วย” (บทภาวนาของประธาน)

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้เป็นการเชื้อเชิญให้ระลึกถึง “ความจริงที่เกิดขึ้นในพระนาง” ในกรอบของประวัติศาสตร์ความรอดซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวของเราแต่ละคน การฉลองจึงอาจช่วยให้ที่ชุมนุมได้อ่านประวัติศาสตร์ของตัวเองใน “ประวัติส่วนตัวของพระนาง” โดยมองย้อนหลังจากวันสุดท้ายของการได้รับเกียรติมาถึงวันนี้ผ่านชีวิตที่ผ่านมาของพระนางไปจนถึงจุดเริ่มต้น ซึ่งจะเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง “พระคุณของพระเจ้า” และ “ท่าที่ตอบรับของสาวรับใช้”

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- การเตรียมความพร้อม หลายวัดอาจจัดขบวนแห่ซึ่งประกอบไปด้วยเด็กที่จะโปรยดอกไม้ (หลังพิธี) เข้าร่วมขบวนแห่เข้าวัดด้วย
- เริ่มพิธีควรเป็นบรรยากาศของความสง่าและความยินดี ซึ่งจำเป็นต้องมีการเตรียมที่ชุมนุมให้ต่างจากวันอื่น องค์ประกอบที่ช่วยสร้างบรรยากาศอาจได้แก่ “เพลงเริ่มพิธี” ซึ่งในวันนี้อาจมี “บทนำก่อนเพลงเริ่ม” (และไม่ต้องมีบทนำภายหลัง) โดยบทนำจะทำหน้าที่เป็นทั้งการเตรียมจิตใจและความคิด และสร้างบรรยากาศด้วยในเวลาเดียวกัน
- บทรำวิงวอน กระทำท่าที่ด้วยใจสุภาพ ถ่อมตน สำนึกว่า สักวันหนึ่ง จะได้ร่วมบรมสุขกับพระแม่ ขอสำนึกในข้อบกพร่องและความผิด วิงวอนขอพระแม่ช่วยอ้อนวอนต่อพระเจ้าเพื่อพวกเรา “บัดนี้และเมื่อจะตาย”

- บทพระสิริรุ่งโรจน์ ควรเปล่งเสียงด้วยความชื่นชมยินดีที่ พระแม่เสด็จขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ ร่วมแซ่ซ้องสรรเสริญพระเจ้าสำหรับ “ผู้มีบุญ” อย่างพระนางมารีย์
- “บทภาวนาของประธาน” เป็นจุดศูนย์รวมของการประกาศพระธรรมล้ำลึกและนัยของการฉลองสำหรับที่ชุมนุม ได้แก่ “ความจริงที่เกิดขึ้นกับพระนาง” และ “ความจริงในวาระสุดท้าย” ของพระศาสนจักรและที่ชุมนุมแต่ละคน

ภาควจนพิธีกรรม

- ภาคพระวาจาในวันนี้ ซึ่งประกาศพระธรรมล้ำลึกของ “ความสำเร็จจริงอย่างสมบูรณ์ของพระธรรมล้ำลึกปัสกาในพระนางมารีย์” จึงอาจใช้การกระทำสามอย่าง ได้แก่ “การฟัง – รำพึง – ตอบรับ” ในบรรยากาศของความหวังและความยินดี
- บทอ่าน มีสาระซึ่งคุ้นเคยแต่ยากต่อการนำมาเชื่อมโยงกับการฉลอง พิธีกรควรสรุปแนวคิดของบทอ่านทั้งสาม เพื่อให้เห็นความต่อเนื่อง โดยระหว่างการเตรียม ควรเลือกความคิดที่เห็นสมควร แต่โดยชี้ให้เห็นทั้ง “ความจริงที่เกิดขึ้นกับพระนาง” และ “ความจริงของพระศาสนจักร”
- ผู้อ่านบทอ่านที่ 1 และ 2 ควรเข้าใจ “รูปแบบวรรณกรรม” เพื่อจะสามารถอ่านให้ที่ชุมนุมสามารถติดตามและเข้าใจได้ ในการอ่าน ควรรู้จักเน้นและใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม
- “การตอบรับพระวาจา” ในบทเพลงสดุดีเป็นการสรรเสริญพระเจ้าสำหรับพระคุณที่โปรดให้เกิดขึ้นในพระนาง ซึ่งพระศาสนจักรเองต่างก็เห็นภาพลวงหน้าของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับประชากรของพระเจ้าด้วย
- บทเทศน์ ของพระสงฆ์ควรสรุปสองพลวัตของการฉลองนี้ อย่างชัดเจน ได้แก่ “ความจริงที่เกิดขึ้นในพระนาง ในฐานะเป็นจุดสุดยอดของการกลับเป็นจริงของพระธรรมล้ำลึกปัสกาในพระนาง ซึ่งเป็นกระบวนการที่เริ่มต้นด้วยพระคุณของการเลือกสรรให้พระนางบังเกิดมาโดยปราศจากบาปและให้ทำหน้าที่เป็นมารดาพระเจ้า กับท่าทีของการตอบรับของพระนางเหมือนกับเป็นสาวใช้

ของพระเจ้า ซึ่งทำให้พระนางได้กลับเข้าไปพัวพันกับพระ
ธรรมล้ำลึกปีศาจทั้งในแง่ของผู้รับการไถ่และผู้ร่วมในการ
ไถ่มนุษย์กับพระเยซูเจ้า” กับ “ความจริงของพระศาสน
จักรและประชากรของพระเจ้าแต่ละคนที่จะเกิดขึ้นใน
อนาคต และมีพระนางเป็นรูปแบบ”

- บทข้าพเจ้าเชื่อ ยืนยันว่าด้วยความหนักแน่นอีกครั้งว่า
เป็นมารดาพระเจ้า ได้รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและ
วิญญาณ
- บทภาวนาของมวลชนควรเสริมคำภาวนาแก่สตรีใน
บทบาทต่างๆ ของแต่ละคน ให้ดำเนินชีวิตคล้ายพระแม่

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ภาคบูชาขอบพระคุณจึงเป็น “พิธีกรรมขอบพระคุณ”
สำหรับพระธรรมล้ำลึกปีศาจซึ่งสำเร็จจริงอย่างสมบูรณ์
แล้วสำหรับพระนางมารีย์ และซึ่งกำลังจะเป็นจริงอย่าง
สมบูรณ์สำหรับประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย
- “บทนำขอบพระคุณ” กับ “บทศักดิ์สิทธิ์” ควรหาวิธีให้มี
ความสัมพันธ์กัน เพื่อให้การขับร้องบทศักดิ์สิทธิ์เป็น
เหมือนกับการร่วมกับบรรดาผู้รับเลือกสรรในพิธีกรรม
สวรรค์ในการสรรเสริญพระบิดาอย่างแท้จริง
- บทขอบพระคุณ พระสงฆ์เองควรตระหนักถึง
“ความสำเร็จจริงของพระธรรมล้ำลึกปีศาจ” อย่างเป็น
พิเศษ เพื่อให้ น้ำเสียง จังหวะและท่าทางสอดคล้องกับบท
ภาวนาและเป็นเสียงและท่าทางที่ออกมาจากจิตใจของผู้
สวดเอง
- การรับศีลมหาสนิท ในบทเพลงกล่าวไว้ว่า “ตั้งแต่นี้ไป
มนุษย์ทุกสมัยจะเรียกข้าพเจ้าว่าเป็นผู้มีบุญ เพราะพระผู้
ทรงสรรพานุภาพได้ทรงกระทำสิ่งมหัศจรรย์กับข้าพเจ้า”
ในการรับศีลศักดิ์สิทธิ์ รับพระเยซูเจ้า ขอให้มิจิตสำนึก
เช่นเดียวกันว่าพระองค์กระทำสิ่งมหัศจรรย์กับแต่ละคน
เช่นเดียวกัน
- บทภาวนาหลังรับศีล ขอให้พระนางมารีอาผู้รับเกียรติเข้า
สู่สวรรค์ช่วยอ้อนวอนเพื่อพวกเราแต่ละคน

ปิดพิธี

- หลังจากบทภาวนาของประธานแล้ว หลังพิธีควรจัดกิจ
ศรัทธาพิเศษแด่พระแม่ เช่น การแห่ การถวายช่อดอกไม้

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ความสำเร็จจริงของพระธรรมล้ำลึกปกปักรักษาในตัวเราแต่ละคนเป็นทั้ง “พระคุณ” และ “การตอบรับ” พระเจ้าทรงเป็นผู้ริเริ่มเสมอ แต่เราจะต้องให้ความร่วมมือ พระนางมารีย์ได้ให้แบบอย่างของการตอบรับต่อพระคุณของความรอด โดยพระนางได้ทรง “มีท่าทีและการกระทำ” ที่สอดคล้องกับการเป็น “สาวใช้ของพระเจ้า” ผู้ถือเอาพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเอกในชีวิต

3.1 ท่าทีของการรับใช้เยี่ยงพระนาง

ทุกคนถ้ามีการฉลองถึงแม่พระ เรารำพึงถึงท่าทีที่เป็นเอกลักษณ์หรืออาจจะเรียกว่าเป็นเครื่องหมายถึงแม่พระเสมอ นั่นคือ ความสุภาพ และการเป็นผู้รับใช้ที่พร้อมจะทำงานตามพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าเสมอ เราคงต้องมีท่าทีแห่งการรับฟัง ร่วมมือในแผนการณ์ของพระอย่างเต็มที่ ตอบสนองพระประสงค์ของพระองค์ในชีวิตจริงของเราแต่ละคนโดยมีแม่พระเป็นแบบอย่าง

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

เลียนแบบพระนางมารีย์ด้วยการร้องสรรเสริญพระเจ้าสำหรับกิจการอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำต่อเราแต่ละคน